

דברי חכפר

צאו בחוג / איה רוזנוסר רבין

איך אני אוהבת
אנשים הפוכים כלפי חוג
כשכלם מתחבאים מהצל של עצמם
הם פורצים החוצה אש יוקדת
מאה אחוז תשוקה
בלי להסס
עוקרים לעצמם את הלב
כי עדיף להשרף בג'הנם של רגש
מאשר לחיות למוות בשקט

גיליון 2648 * י"ח כסליו תשפ"א * 4 בדצמבר 2020

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

• ועוד על הצבעה אלקטרונית:

בשיחה שהייתה לי השבוע עם גל סער הוא אמר לי' שיש דרך לאפשר הצבעה לאלה שלא יוכלו להצביע באמצעות הטלפון החכם, והדרך הזאת תופעל בקרוב.

דבריו הניחו את דעתי, ואני בטוחה שהוא ידווח על איך בדיוק זה יתבצע.

בסך הכל, זהו צעד חשוב ומתבקש בתקופה זאת (על סף העשור השלישי של המאה העשרים ואחת, פלוס המגפה העולמית). ברוכים הבאים למודרנה.

• הפאב

בפתח דברי אומר, באופן מפורש ביותר, ושלא יהיה מקום לספק: אני בעד הפאב בכפר הנשיא. לפני 43 שנים, כשהייתי בקורס רכזי תרבות של התנועה הקיבוצית, התארחנו בפאב באחד הקיבוצים, ומאד התלהבתי. נדמה לי שהיה זה הפאב הראשון בתנועה, והוא היה ממוקם בקיבוץ להבות חביבה, במקלט (על הנושא הזה בהמשך). למרות התלהבותי מאותו הערב בפאב של להבות חביבה, אינני לקוחה קבועה ולא לקוחה מזדמנת של הפאב, לא אצלנו ולא במקום אחר...

אני בעד, כי אני מבינה שזאת צורת בילוי אהובה על הצעירים, וחשוב שתהיה להם אפשרות לבלות ביחד בימי שישי בערב, כאשר הפאב נמצא בידיים טובות (במקרה שלנו – משפחת ווייסבקר), והסיכויים שדברים שם יצאו מכלל שליטה הם קטנים.

זה היה בפתח דברי, עכשיו כמה מילים של הסתייגות:

כפר הנשיא הוא חלק ממדינת ישראל, ובדרך כלל פועל על פי חוקי המדינה, והנחיותיה. ולכן, אם יש צורך להסדיר את הפעלתו בדרך חוקית (רישוי עסקים, ומניעת רעשים בשעות מסוימות) זה מחייב אותנו, ובאחריות הנהלת הקיבוץ.

מבחינת הרעש, עדיף היה שהפאב יהיה במקלט, כפי שהיה לפני הרבה שנים, במקלט חדר האוכל. כמובן שגם לסידור כזה יש חסרונות, וודאי הוא לא אפשרי בימי קורונה. אבל אם הפאב נמצא מעל פני הקרקע, והוא מצויד בצידוד הגברה חזק במיוחד, הרי שהוא מהווה מטרד לכל מי שנמצא בטווח שמיעה, ורוצה לישון בלילה, ביום חול או בשבת.

אני מזכירה לכולנו, שאת הלינה הכפרית סגרנו משתי סיבות: האחת הייתה תלונה של שכנים על הרעש שגרמו אורחי המלון, והשנייה הייתה שהיה עלינו להסדיר לו רישיון עסק. ומכיוון שזה היה כרוך בהוצאה גדולה מאד (כולל תשלומים רטרואקטיביים למינהל מקרקעי ישראל על "שימושים חורגים"), נאלצנו לסגור.

בשנה האחרונה הייתה לנו תקלה נוספת בשטח הזה של פעילות עסקית, חברתית, וזה היה באירוע של ביקורת משרד הבריאות בלב הקיבוץ.

בשני המקרים האחרים לפעילות גינו את אלה ש"הלשינו" לרשויות על הפעילות. אבל מה לעשות, אם אתה פועל במסגרת החוק, אף אחד לא יכול "להלשין" עליך, ולגרום לך להתנגשות עם הרשויות.

בסופו של דבר נמצאה הדרך להפעיל את לב הקיבוץ במתכונת קצת אחרת, ואני מקווה שתימצא גם הדרך לעשות זאת לגבי הפאב.

צר לי על הצעירים אשר היס"ם נפל עליהם באישון לילה, ואני שמחה מאוד על כך שבעזרת גל, המכה הייתה פחותה בהרבה. בהזדמנות זאת גם שבחים לאבי רוזנקרנץ, שלאורך כל הדרך הקפיד להפעיל את בריכת השחייה על פי החוקים והתקנות, גם כאשר הופעלו עליו לחצים לא קלים.

בסך הכל, אם אפשר וצריך להתלונן על רעשים מחתונות בטובא, או על בית ספר לטיסה שמפר את מנוחתנו, מותר לאזרחים הגונים להתלונן גם על הפרות החוקים והתקנות בחצר שלנו.

ושתמיד תימצא לנו הדרך לקיים פעילויות חברתיות במסגרת החוק.

שבת שלום

תמר וולפין

- "החברה קדמה לכל יחיד, ובו בזמן יש לה קיום מעבר לו; מבחינה זו כמוה כטבע. וכטבע כך גם החברה: היא נצחית... משום כך אי אפשר לו לאדם שיהיה מורד רדיקלי בחברה, כשם שלא יתכן מרד שלו בטבע... מכאן אנו למדים כי אין אתה יכול לשאול אם טוב מוסד החברה או רע.. היא העובדה הכוללת והראשונית אשר קיומה קדם לכל תודעה, לכל הרעיונות..היא העולם שבו התחיל להתפתח, בשלב מאוחר הרבה יותר, מה שאנו מכנים "טוב ורע" ~"

מיכאל באקונין

מכינת כפר הנשיא - התנדבות בכפר הנוער ימין אורד

בין התאריכים 15.11 עד ה-27.11
התנדבנו חברי המכינה,
בכפר הנוער 'ימין אורד' שעל הכרמל.
במהלך ההתנדבות עזרנו לחניכי כפר
הנוער במטלות הלימודיות שלהם ובנוסף
גם בפעילויות הבלתי פורמליות לפני ואחרי
הלימודים. בכתבה זו מובא קטע אישי
שכתבה חניכה במכינה בשם שקד טוביס,
קטע המספר חוויה אישית מהתקופה
הארוכה והמשמעותית הזו.

"לא רבות הפעמים בחיים בהם אתה
מרגיש שצריכים אותך באמת, שאתה זה שיכול להשפיע ולעזור, ושהרבה מונח על
הכתפיים שלך".

בחווייה שלי ב'ימין אורד' הרגשתי שצריכים אותי, הרגשתי שיש לי מקום לעזור, לתרום,
ללמד אבל בעיקר ללמוד.

הרגשתי שיש משמעות לעשייה שלי, שכל פעילות שאני והחוליה שלי העברנו, תרמה
ועזרה. אם זה לבנות להרגיש מחוברות יותר אחת לשנייה, למדינת ישראל, או פשוט
להנות ולהרגיש משוחררות יותר.

היו רגעים של תסכול שבהם הרגשתי שאני לא מצליחה לעזור כמו שרציתי, או
שיכולתי לעשות משהו בדרך אחרת.

אך הסיפוק במבט של מישהי שסוף סוף הבינה את החומר בספרות או בהיסטוריה,
סיפוק במבט של מישהי שיושבת ומספרת על עצמה ומישהו מקשיב לה, או הרצון
שאבוא לעבוד איתן במשק ואראה איך הן מנהלות את המקום שווה את הכל. ארצה
להוסיף שהמשק הוא המקום הקסום ביותר בעייני בכפר, מקום בו החניכים יכולים
לעבוד ולהרוויח כסף, יכולים לרכוש מוסר עבודה, להרגיש שהם תורמים למקום בו
הם נמצאים ומחזירים למי שמעניק להם.

שמחתי להקשיב לחניכות, לשמוע 17 סיפורים שונים ומרגשים, סיפורי עלייה של בנות
שעלו לארץ גם בלי הוריהן, כדי להשיג חיים טובים יותר.

בנוסף חשוב לי להגיד שנחשפתי לצוות מקסים ואוהב שהנכונות שלו לעזור לבנות
עצומה שנותן מעצמו בכל רגע ורגע וחי את הכפר, צוות שמאמין בעשייה חברתית
וערכית.

נהנתי מאוד לחוות את החוויה הזאת ואני שמחה מאוד שזכינו לקחת חלק, גם אם
קצר בסיפור של בני הנוער בכפר הנוער ימין אורד".

אמיר ירון

תודה לחברי המכינה היקרים

על התנדבותכם לעלות על גגות בתינו; החברים המבוגרים
לנקות את הגגות והמרזבים, מעלים שהצטברו במשך הקיץ.
יישר כוחכם.

המטרה הטובה הקטן ביותר
עדיף על הכוונות הטובות
הצוללות ביותר.

ז'אק-צ'רלס מילר

62 שנים לעלייתנו ארצה

מאת: אריה וולפין

השבוע, לפני 62 שנים הגענו לכפר הנשיא, קבוצה מגרעין ה': דוריס ווייט ו"ל, ריימון פיליפס ו"ל, ויידלו לחיים ארוכים יוהנה נאי (פומש), שמעון (שימ'לה) גודמן, חבר נוסף מהולנד, שנסע מיד לשדה בוקר, ואני.

מתוך ספר זיכרונותיי "עלה והגשם", שכתבתי לאחרונה, הנה הקטע שמתייחס לאירוע חשוב זה בחיי:

במהלך ההפלגה, עגנו לכמה שעות בנמל פיראוס. על האונייה היו הרבה עולים חדשים מפולין, אבל הם לא הורשו לרדת מהספינה באתונה (אולי חששו שהם יעלמו ולא יגיעו לארץ...), אבל לנו, החלוצים האידיאליסטים, הרשו לרדת לטייל. אחרי אתונה, המשכנו בדרכנו לארץ. בלילה האחרון של ההפלגה, לא הצלחנו להירדם מרוב התרגשות, עם שחר, עלינו על סיפון האונייה, כדי לצפות בהופעת הר הכרמל באופק, היה זה סימן, שסוף סוף הגענו ל"ארץ המובטחת". כעבור כמה שעות, האוניה עגנה בנמל, ובירידה אל הרציף, קבלו את פנינו שני נציגי כפר הנשיא, חברי גרעין ה', ג'ף ג'קסון ו"ל, ויידל לחיים ארוכים עזרא בן מאיר. לאחר בדיקת דרכונים ומכס עלינו על משאיות, מטעם הסוכנות שהמתינו לנו מחוץ לנמל, כדי לקחת אותנו לכפר הנשיא. נסענו יחד עם עולים אחרים המיועדים לקיבוצים לאורך הדרך בעמק יזרעאל ובעמק הירדן. הנסיעה הייתה ארוכה ומפרכת, בכבישים צרים ומתפתלים, בישיבה על ספסלי עץ לאורך המשאית.

הגענו לכפר הנשיא לפנות ערב בסוף נובמבר 1958. ירדנו מהמשאית בקפיצה אל הקרקע מול קירות הפח של המקלחת הציבורית. משם צעדנו בעליה על שביל צר בחושך עם הצידוד ביד, מלווים בטרטור של גנרטור ברקע, והמשכנו לכיוון אורות בודדים למעלה. כשהתקרבו אליהם הופיעה צלילת של צריף גדול, מוקף דשא. זה היה חדר האוכל. האנשים, שישבו בו על ספסלי עץ מסביב לשולחנות עץ ארוכים, חלק מהם חברי גרעין ה', יצאו מגדרם כדי לקבל אותנו. הרי הגרעין זכה לתוספת של חמשה חברים, דבר שחזק את הקיבוץ בכלל, ואת מעמדו של הגרעין בכפר הנשיא בפרט. לאחר קבלת הפנים בצריף חדר האוכל, הובלנו בחושך מוחלט לצריפים, המיועדים למגורינו (ללא שירותים), שבהם היו מיטות פנויות, ופזרנו ביניהם. שלושה בחדר, בדרך כלל. השירותים והמקלחת היו במרחק עשרות מטרים.

השותפים שלי בחדר בצריף הקטן והצפוף, היו שמעון גודמן וריימון פיליפס. מרוב עייפות, בלי להתפשט, שכבתי במיטה ושקעתי עמוק בשינה. למחרת בבוקר בשעה חמש התעוררתי מרעש של חפירות בחוץ, בחושך ובגשם שוטף. כשפקחתי את העיניים, ראיתי שהמיטה של ריימון פיליפס היתה ריקה. פתחתי את הדלת, ולמרבה ההפתעה צפיתי בריימון עובד עם טוריה בתוך הבוץ בחושך. שאלתי אותו "בשביל מה אתה עושה את זה?" והוא השיב: "הגענו לכאן כדי להיות חלוצים ולעבוד עבודה פיסית, ולא לשכב במיטה כמוך!"

כך החל היום הראשון שלי בכפר הנשיא ב-1 בדצמבר 1958.

שרותי בריאות כללית מרפאת כפר הנשיא

טל': 04-6914962/81 פקס': 04-6914961

דוא"ר: dorinba@clalit.org.il

1.12.20

דף מידע דצמבר 2020

בעקבות ספירת המלאי שהייתה לנו אתמול, ושבוצעה ע"י קופ"ח כללית, נתבקשנו לערוך פה שינויים:

במרפאה יוחזקו רק תרופות בתקן כפרי. לא יוחזקו יותר תרופות מיוחדות, (ארקוקסיה, אקמול בבקבוקים גדולים, כדורי שינה למיניהם ועוד ועוד...). כן נוכל להזמין פרטני למי שיבקש ו/או יביא מרשם. אנחנו מודעים לכך שאינכם יודעים מה נחשב לתרופות מיוחדות, לכן, מי שיש לו שאלה לגבי תרופה שהוא מקבל, מוזמן לשאול.

לאחיות יש הרשאה לנפק תרופות מרשם, רק עם מרשם רופא. אנו מבקשות שתתארגנו בהתאם. להזכירכם – בכפר הנשיא יש רופא בימי שני ורביעי, ורק הוא מוציא מרשמים.

תרופות מטלפארמה יוזמנו רק לפי בקשה. לא יהיה פה יותר מלאי. כל תרופה שמוזמנת, בקופ"ח או טלפארמה, חייבת להילקח מהמרפאה, תוך 3 ימי עבודה (כולל הכרוני). באחריות כל מטופל, לברר אם התרופה שהוזמנה לו, הגיעה. במקביל אנו נשתדל לידע ולהזכיר לכם.

אין החזרי תרופות למרפאה. תרופה שקיבלתם, לקחת הביתה ואינכם זקוקים לה יותר, הולכת להשמדה. כנ"ל לגבי תרופה שכבר נמצאת במרפאה עבורכם.

צוות המרפאה

שנהיה בריאים לעד.

פרוטוקול צוות צמיחה דמוגרפית מס. 1

18.11.20

נוכחים: צביה כץ, טלית עומר, זיו נוי, רועי אדלשטיין ורותי גדליזון.

חזון הקליטה

קיבוץ כפר הנשיא הינו בית לבניו ותושביו המעוניינים לבנות בו את ביתם והמבקשים להיות שותפים פעילים בקהילה המתאפיינת במעורבות, אכפתיות, עזרה לזולת, התנדבות ושיתוף פעולה. כפר הנשיא רואה בקליטה תנאי הכרחי להמשך קיומו לאורך זמן כאגודה שיתופית חקלאית וכישוב חי ופורח ומציע מסלול קליטה לבנים ולנקלטים.

מטרות ויעדים

גידול הישוב בהתאם לתמ"א 35 (נכון להיום 400 בתי אב) כאשר השאיפה היא הגדלת הישוב עד ל 350 - 400 בתי אב, כעשר משפחות בכל שנה.

חיזוק האוכלוסייה הקבועה בכפר הנשיא וההצטרפה לשם יצירת המשכיות לישוב ובפרט לאגודה החקלאית (קיבוץ), אשר יאפשרו קיום ישוב חי ותוסס ומערכת שירותים נאותה ויציבה לתושביו. [מתוך המתווה עליו סוכם בחוגי הבית שהתקיימו במהלך 2019].

1. צוות שילווה את ריטה בקבלת תושבים.

הצוות העיר כי מאחר והמשפחות הצעירות והיחידים המגיעים לשכור דירות בקיבוץ, הינם פוטנציאל עתידי לקליטה, כדאי שיהיה לריטה צוות קטן שיעזור לה לראיין ולזהות אותם שוכרים עתידיים שיתאימו ביותר לקהילה שלנו.

2. פרסום שמות של אנשים המבקשים להתחיל בתהליך קליטה וקבלה לחברות.

התקיים דיון האם נכון לפרסם בקהילה את שמות האנשים הפונים בבקשה להתחיל בתהליך הקליטה. ישנם כאלה שכבר נמצאים בקיבוץ זמן רב ומוכרים וישנם אחרים המגיעים, מבקשים להתחיל תהליך ומתבקשים ראשית, לחיות כאן שנה.

היו חילוקי דעות, וההחלטה נדחתה לישיבה הבאה.

3. נושא יחידות דיור קטנות.

המנהל מחייב את הקיבוץ שיהיו ברשותו עד 100 יחידות דיור קטנות, בנוסף ליתר בתי האב בקיבוץ בכדי שתהיה תנועה של תושבים בישוב וניתן יהיה לקלוט תושבים חדשים שחלקם יתקבל בהמשך לחברות. יחידות אלו לא יכולות להיות גדולות מ 54 מר'. התנהל דיון שבמהלכו עלתה בקשה לקבל יותר מידע בנושא מהנהלת הקיבוץ.

רשמה: רותי גדליזון

"אם אתה מסוגל לחלום, אתה מסוגל גם לבצע".

וולט דיסני

על הדרך / הפינה של דודו

יד אלוהים

אני רוצה לדבר השבוע על שני הדברים החשובים באמת בחיים. שירה וכדורגל.

ונתחיל בכדורגל - ביום רביעי בשבוע שעבר 25 בנובמבר נדם ליבו של מי שהיה אגדת כדורגל מהלכת ולאחרונה גם מקרטעת, דייגו ארמנדו מראדונה מת בגיל 60 מדום לב. דייגו גדל בעיירת הצריפים "ויז'ה פיוריוטו", פרבר עוני בפאתיה הדרומיים של בואנוס איירס בארגנטינה. הוא עבר את כל המסלול מקבוצת ילדים המשחקת בכדור סמרטוטים עד שנכנס לשחק בגיל 16 לשחק בקבוצת כדורגל מהליגה הבכירה והפך להיות השחקן הצעיר ביותר ששיחק אי פעם. "

"שער יד האלוהים" הוא הכינוי שניתן לשער שהבקיע בידו במשחק נגד נבחרת אנגליה במשחק רבע הגמר של מונדיאל 1986 בכדורגל, שנערך ב-22 ביוני 1986 באצטדיון האצטקה שבמקסיקו סיטי. אירוע זה והמורשת שסביבו מסמלים את היריבות בין שתי הנבחרות הלאומיות הללו.

שש דקות לאחר תחילת המחצית השנייה הייתה התוצאה 0-0. מראדונה פרץ מהאגף הימני ובעט באלכסון לעבר שחקן קבוצתו, חורחה ולדנו, והמשיך לרוץ מתוך כוונה

לקבל את הכדור בחזרה. אולם המסירה של ולדנו עברה מעט מאחורי מראדונה, והכדור הגיע לקשר האנגלי סטיב הודג' שנסוג אחורה כדי להגן. הודג' ניסה להשתלט על הכדור אולם נכשל, והכדור המשיך לעבר רחבת השש-עשרה, לתוכה רץ מראדונה. השוער האנגלי פיטר שילטון יצא מרחבת השער כדי להדוף את הכדור, אולם מראדונה (שלא היה בנבדל) התרומם לנגיחה, הגיע לכדור לפניו והסיט אותו באגרוף יד שמאל. הכדור נכנס לשער, ולהפתעתם של האנגלים, השופט (התוניסאי עלי בן נאסר) אישר את השער.

לימים הצדיק מראדונה בתוכניתו "הלילה של מספר 10" את הגול, כתגובה לניצחון הבריטי ב"מלחמת פוקלנד" או כפי שארגנטינאים קוראים איי מלווינס. "מי שגונב מגנב מקבל חנינה ל-100 שנה."

סוף הקריירה שלו הייתה רצופה בהרחקות מקבוצות בהן שיחק בעקבות בעיות סמים. הוא השמין מאוד מה שלא הפריע לו גם לצרוך אלקוהול בכמויות רצחניות. לבסוף כשל ליבו לשאת בעומס של סמים אלקוהול ושערוריות ונדם לעד. נחשב לאחד ממאה השחקנים הגדולים בעולם. ואחרי הכל וככלות הכל יהיה זכרו של שחקן כדורגל מרהיב ברוך.

להחזיר את הדופק למה שכבר התאיין ובכל זאת ישנו ואינו מרפה

מונח לפני ספרה היפה של המשוררת יערה בן-דוד "לובשת בגד הפוך" והספר עשוי מבחר של שירים מספריה הקודמים ועוד שירים חדשים. הדברים שאני כותב כאן הינם רק רשמים ראשונים מהספר. ולא חלילה ניתוח ספרותי.

רק החלתי לקרוא בו וכבר מלאו אוזני קולות רבים. זהו ספר המדבר אל הקורא בהמון קולות. יערה בן-דוד משוחחת בו עם עצמה הַיְשָׁנָה ועם עצמה החולפת עם הזמן. כמו קהלת, היא משרטטת מחשבות על מה שחלף ועל מה שנותר ממנו, ולבסוף על מה שיוותר אחרי שגם זה כבר לא יהיה.

את הספר סוגרת אך למעשה גם פותחת, מסה שכתבה יערה. המסה נקראת "אני טיפת גשם שכל צבעי הקשת בה" וכבר בפתיחה היא כותבת:

"לובשת בגד הפוך" הוא סיכום ביניים המאגד מבחר מספרי הקודמים ושירים חדשים. סוף והתחלה, התחלה וסוף וחוזר חלילה. כמו פס החיים. לחוש בקצות העצבים את הקיים והמתהווה, להיאחז ברגעי ובחולף כמו גם במשוער, בבלתי צפוי, באין ובריק. להחזיר את הדופק למה שכבר התאיין ובכל זאת ישנו ואינו מרפה. שירה נותנת תוקף וטעם לקיומי, ברוח אמרתו של דקארט "אני חושב, משמע אני קיים", גם כאשר הספק מרים גבה..."

משום החולשה שיש לי למה שוויזואלי ועובר הפשטה, שמתי ליבי לכך שהציפורים המופיעות בקולאז' על העטיפה היפה שעיצבה יערה מעופפות ממנה אל תוך הספר והופכות בו לשירים. האמת היא שיערה מדברת אלי בציפורית. כמו בשיר "מטמורפוזת" מספרה 'איזון שביר' שראה אור בשנת 2015 ומופיע בספר 'לובשת בגד הפוך' בעמ' 112:

מטמורפוזזה

מִשְׁךְ הַזְמַן הוּא תְּלוּי צִפְרִים
נְנוּחוֹת לְאַרְךְ חוּטֵי חוּטֵי הַחֲשָׁמַל בְּמַתַּח הַגְּבוּהָ.
וְאֵז בְּמִשְׁק אֶחָד גְּדוּשׁ הַמְּיוֹת הֵן טוֹפְפוֹת עַל גַּג בֵּיתִי,
כְּשִׁבּוֹת אֶל מַלְכוּת אֲבוֹדָה
בָּה אֲנִי מְצִיֶּרֶת חֵלּוֹן וּמוֹתֵיָּה
חֵלֶל מִלְפָּנָיו
וְחֵלֶל מֵאַחוֹרָיו
לִפְנוֹת לְהֵן מְקוֹם
הֵיכָן שֶׁהַפְּרֶסֶקְטִיבָה מְאַפְשֶׁרֶת לִרְאוֹת
אֶת מַה שְּׂאִינִי רוֹאָה בְּעֵינֵי הַבָּשָׂר.

ספר נפלא לזמן ימי קורונה. אך גם לכל שאר הזמנים, כי עת לכל חפץ תחת השמים.
ואידך זיל גמור.

לא יכולתי להתאפק והרשיתי
לעצמי לצייר את דיוקנה של יערה
בן-דוד | ציפור יושבת על כתפה.
סליחה משתיהן שלא ביקשתי
רשות.

יערה בן דוד, 'לובשת בגד הפוך',
מבחר שירים, הוצאת הקיבוץ
המאוחד

כללים לגבי קיום אירועים בקיבוץ בימי הקורונה

כל הכללים החלים לבי התקהלויות נקבעים על ידי משרד הבריאות וקבינט הקורונה. נכון לעכשיו, מאשרים עד 10 בחדר סגור ועד 20 בשטח פתוח.

במידה ומתקיימים אירועים אם פוטנציאל להיות גדולים מזה, או התכנסויות של אנשים שאינם גרים בכפר הנשיא, גם במספרים המותרים, יש לפנות לקבלת אישור לאשר איילון, ראש צח"י או לגל סער.

יוזמות אישיות - הגשת פרויקטים

במידה ויש לכם יוזמה לבצוע פרויקט לטובת חברי ותושבי כפר הנשיא, אתם מוזמנים להכין תוכנית כתובה הכוללת תוכנית כספית ולהגישה לגל סער או לארז מירב.

דרושות/ים / משאבי אנוש

נציגות/ים לוועדת ביקורת של הוועד המקומי
שני חברים לוועדת ביקורת של הוועד המקומי
פרטים אפשר לברר אצל גל סער-מנהל הקהילה לפניות עד ה-20.12.20

ניצן רימר, מנהלת מש"א il.org.accounts-kh@masha

ימי הולדת

		מעין פלמה	4.12
רננה חייט	8.12	עופר שחרור	
עידית גלוק		אלון מזרחי	
שחר שמואל	9.12	מרים כהן	5.12
		מעין מסר	
אמרי סולומון	10.12		
אילה פורת		בת אל רוזנקרנץ	6.12
		אלון וולפין	

ההיסטוריה של יום ההולדת

במצרים העתיקה נהגו בתקופות מסוימות המלכים לחגוג את יום הולדתם. יש המפרשים כך גם את הפסוק המדבר על "יום הולדת את פרעה) "בראשית מ', כ ('שבו חנן את שר המשקים ותלה את שר האופים, כמתייחס ליום ההולדת במובנו המודרני (אף כי יש המפרשים זאת כיום שבו נולד לו בן).

בברית החדשה מוזכר יום הולדתו של הורדוס כחגיגה שנוצלה להוצאתו להורג של יוחנן המטביל.

במצרים העתיקה נהגו בתקופות מסוימות המלכים לחגוג את יום הולדתם. יש המפרשים כך גם את הפסוק המדבר על "יום הולדת את פרעה) "בראשית מ', כ ('שבו חנן את שר המשקים ותלה את שר האופים, כמתייחס ליום ההולדת במובנו המודרני (אף כי יש המפרשים זאת כיום שבו נולד לו בן).

בברית החדשה מוזכר יום הולדתו של הורדוס כחגיגה שנוצלה להוצאתו להורג של יוחנן המטביל.

משולחן העורכת / שושנה שרק

אנשים פשוטים / אורית משה

אני אוהבת אנשים פשוטים
כאלו שמוצאים ים של אשר בקערה של מרק
כאלו שעדיין מאמינים באהבה, גם כשהלב שלהם נסדק

כאלו שיודעים לראות יפי כמעט בכל דבר
שחיים את הרגע ופחות את מחר

אנשים פשוטים, לא מנסים להיות משהו אחר
הם מה שהם, לא פחות ולא יותר

הם יתלהבו כמו ילדים מקשת בענן
ואם משהו ישתבש להם
זה לא כזה ענין

אנשים פשוטים לא צריכים להוכיח כלום
הם יודעים מי הם מבפנים, וזה שחרור עצום
הם מרגישים הכי בנוח בתוך עצמם, ולכן גם כל מי שסביבם

זה לא משנה להם אם למדת ומה, וכמה כסף יש לך בעו"ש או בקפה
הם יסתכלו עליך תמיד בגבה העיניים
הם יחיו אליך חיוך רחב עם שניים

אנשים פשוטים, יודעים להעריך את הדברים הקטנים
שקמת בבקר בלי כאבים, כוס קפה במרפסת, ציוץ צפורים

הם לא יטרידו אותך בזוטות, תמיד ימצאו על מה להודות
יש להם עדין זיק בעיניים, וחלום אחד בכיס, אפילו שניים

